

Predica Mitropolitului Augustin de Florina la Duminica Sfinților Părinți de la Sinodul I



«Părinte Sfinte, păzește-i întru numele

Tău pe cei pe care Mi i-ai dat, ca să fie una precum și noi una suntem» (Ioan 17, 11)

Iubiții mei, pământul nu este unica noastră locuință, ci a fost hotărât de Dumnezeu ca locuință temporară a noastră. Patria veșnică și unica noastră locuință sunt cerurile. Pentru pământul acesta, care atât de mult ne ține alipiți cu plăcerile și cu distracțiile lui, cu comorile și cu desfătările lui, va veni o zi în care va fi distrus. Pentru că este materie și materia este stricăcioasă. S-a făcut în timp și orice lucru creat în timp are și sfârșit. Așadar, va suna și pentru pământ ultimul ceas. Aceasta o confirmă și știința. Dar mai mult decât știința o confirmă cuvântul lui Dumnezeu, Sfânta Scriptură, care numește sfârșitul lumii „sfârșitul veacului” (Matei 13, 39; 24, 3; 28, 20; Evrei 9, 26). Despre sfârșitul lumii vorbesc profeții, și mai ales Daniil și Isaia, vorbesc foarte clar Domnul, Apostolii, Apocalipsa.

E o realitate faptul că pământul va fi distrus. Dar mai înainte de sfârșitul veacului se vor petrece așa-numitele „semne ale vremurilor” (Matei 16, 3). Care sunt aceste semne? Le-a explicat Domnul: Vor fi „foamete”, „boli” (neputințe din cauza căror oameni vor muri ca muștele), „cutremure pe alocuri”, „un necaz mare, cum nu a mai fost de la începutul lumii” și, în sfârșit, soarele și luna se vor întuneca, stelele

vor cădea și „puterile cerurilor se vor clătina” (Matei 24, 7, 21, 29; Luca 21, 11).
Cine ar fi crezut acestea, dacă nu le-ar fi zis gura Domnului nostru Iisus Hristos?

Semnele vremurilor vor fi [περισσότερα...](#)